

Victor Smith - NRK

Kringkastingsrådet
28-02-040

Onsdag 14. sept 1960

Morgenbladet

Hvorfor bare et fjed

Og så har da professor Us-tvedt og hans tretten ja-stemmer beklaget Fjernsynets behandling av Victor Smith. Det har bidratt noe til å skape klarere linjer. Et fjed i riktig retning.

For det må sies: Stort mindre kunne ikke NRK gjort og samtidig gjelde for en demokratisk statsinstitusjon. Det var ikke noe friskt pust i deres redegjørelse. Den er så knepen og trang at det revner både her og der straks man tar i den. Som kontrast henviser vi til rektor Langelands selverkjennende artikkel om andre ting i Morgenbladet igår. Der lever en ånd som er fri — og frigjørende.

For det første — dette resonnement om at Victor Smith — offeret, var medskyldig i sensureringen fordi han forandret sitt manuskript så sent. Er der realitet eller lureri i denne påstand?

Det er ingen hemmelighet at deltagere i programposten «Ønskebildet» har opp-rådt uten manuskript i det hele tatt. Man har improvi-

sert foran skjermen med programledelsens bifall. Der må et skinn av spontanitet til for at et fjernsynsprogram skal lykkes. Av produsere ble det da også innskjerpet overfor Smith at det kunne bli nødvendig å bearbeide manus like til sendetid. Men når Victor Smith følger denne kotyme og tar ordene moralsk opprustning i munnen, flyr topploket av herrene Nes og Simonæs.

Det klargjør ikke situasjonen når da rådet slår fast at der *intet* grunnlag foreligger «for antydningene om at programledelsens opptreden i denne sak har vært ledd i en bevisst meningsdirigering».

Men når det gjelder martyr Gjessing har vi våre grunner til å slutte at der kikket ikke nettopp noe Argus-øye i hans papirer før han holdt sitt uefterrettelige kåseri i serien «Demokratiet i søkelyset» forleden. Men denne professor som angrep et kneblet livssyn, blir energisk forsvart av sin kommunistiske meningsfelle Torborg Nedreaas sist lørdag i den samme NRK som nu er så opptatt av å understreke programledel-

sens rett «til å foreta en redigering av de enkelte poster i samråd med dem som skal opptre».

Det er ingen tvil om at, sett og hørt utenfra, drives der redigering ja.

Også Kringkastingsrådet burde sett det, og forstått at det dreier seg om ganske anderledes skjebnesvangre ting enn «Smith-saken». Den er øyeåpner og ett av mange symptomer.

Det er ikke tiden til å la øynene gli igjen nu, i bevissthet om at man i Tromsø bragte en kjedelig affære ut av verden. Og det har man forresten heller ikke gjort før Victor Smith har fått fritt ord i NRK igjen. Det burde være en selvfølgelig konklusjon overfor en sensurert mann, — så meget mer som hans programpost hin gang i kvalifiserte kretser ble berømmet som sjeldent underholdende, illustrerende og vital. Og det er jo menn med sine meningers mot man nu så gjerne vil ha foran mikrofonen i NRK!

Men det dreier seg ikke lenger om et grep i ny og ne. Det som trenges i demokratiets skjebnetid er en holdning med forpliktende korrektiv i åndelige og moralske grunnverdier. Dette er det Kringkastingsrådets oppgave å holde frem overfor Marienlyst. Man hadde en anledning nu.

E.

Z